

Negalime gyventi be ryšio... Visiems mums gyvybiškai reikalingas ryšys: su Kūrėju, su kitais žmonėmis, su gamta, su savu kraštu, tėvyne, su draugais, su savimi... Dabar turime ryšį ir su įvairiais prietaisais, ir tai mus turbūt keičia...

Turėti ryšį su kažkuo, pavyzdžiui, su gamta, – tai nereiškia, kad vis dirbu laukuose, bet kita prasme, – jausti žemę po kojomis. Jausti ir žinoti, kada ir kaip, dėl ko ir kur esu... Galiausiai, – nuimti dienos ar gyvenimo derlių, džiaugtis juo.

Ne programėlė telefone, bet mūsų protas ir vidinės “programėlės” turi girdėti vėją, matyti žvaigždes, jausti vandenį, saulės šilumą, Kūrėjo galybę ir ragauti Jo dovanotą gyvenimo skonį. Tai suteikia mums atramą ir teikia patį gyvenimą, kuomet taip kritę į žemę, ją pajutę – pradedame gyventi. Su ramybe, tvirtumu ir noru augti. Gal ir be patogumų ir komforto, bet tame, ko negalime prarasti – ryšyje, bendrume su visu kuo. Su gyvu pasauliu ir jo Kūrėju, su savimi ir kitais.

Dažniausiai, mes viską žinome... Ir tai, ką rašau, tikrai nieko naujo... Tik gal pamirštame, arba – jaučiamės netvirtai augti. Gal anksčiau..., mus kažkas stengėsi (gal vis ir stengiasi) atitraukti nuo pagrindų, nuo tos “žemės”, kurioje esame pasėti... Kad tik pamirštume, jog turime kojas, kad galime vaikščioti žeme; turime rankas, kuriomis galime liesti vieni kitus ir apkabinti, nuramindami ir pasidžiaugdami kitu, ar sodinti medžius, sėti ir laistyti gėles, statyti namus; turime širdį, kuria viską viską galime ir privalome jausti.

O juk tai ne romantika – tai mūsų gyvenimo pagrindas, atrama. Be to – mes daug prarandame, neturime savo derliaus, ramybės, aiškumo, gyvenimo.

Pabandykime išeiti bent minutėlei į lauką. Pažvelgti į dangų, savo pėdomis pajusti žemę, žolę, pasiklausyti paukščių ar tylos... Ir Kūrėjui padėkot, kad tai turiu, matau, girdžiu, ragauju ir jaučiu...

“Sėkla yra Dievo žodis,
o sėjėjas – Kristus.
Kas jį atranda,
gyvens per amžius.”

ŠIO SEKMADIENIO MIŠIŲ SKAITINIAI

Iz 55, 10–11; Ps 64, 10–14; Rom 8, 18–23

Psalmės atliepas

Grūdai nukrito į gerą žemę ir išaugę davė derlių.

Evangelija pagal Matą (13, 1–23)

Vieną dieną, išėjęs iš namų, Jėzus sėdėjo ant ežero kranto. Prie jo susirinko didžiulė minia; todėl jis įlipo į valtį ir atsisėdo, o visi žmonės stovėjo pakrantėje. Ir jis daug jiems kalbėjo palyginimais.

Jis sakė: „Štai sėjėjas išsirengė sėti. Jam besėjant, vieni grūdai nukrito prie kelio, ir atskridę paukščiai juos sulesė. Kiti nukrito ant uolų, kur buvo nedaug žemės. Jie greit sudygo, nes neturėjo gilesnio žemės sluoksnio. Saulei patekėjus, daigai nuvyto ir, neturėdami šaknų, sudžiūvo. Kiti krito tarp erškėčių. Erškėčiai išaugo ir nusmelkė juos. Dar kiti nukrito į gerą žemę ir davė derlių: vieni šimteriopą grūdą, kiti šešiasdešimteriopą, dar kiti trisdešimteriopą. Kas turi ausis, teklausio!“

Evangelijos komentaras:

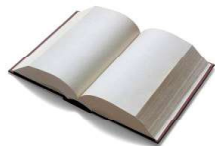
Evangelijos palyginime dėmesį patraukia sėjėjo neūkiškumas. Koks protingas, save gerbiantis ūkininkas barsytų grūdus, kur papuolė, net ir ten, kur iš patirties žino, kad tikrai nesulauks jokio derliaus? Juk tai tikrai beprasmiškas sunkiai įgyto turto švaistymas! Tuometiniai Jėzaus klausytojai gerai žinojo, kaip Palestinos žemdirbiai brangindavo kiekvieną grūdą, kaip kruopščiai juos surinkdavo, ir atidėję geriausius, saugodavo būsimai sėjai. Tačiau ir mums, vartotojiškai visuomenei, kuriai nesvetimas net ir labai vertingų dalykų nebranginimas, toks sėjėjo elgesys atrodo nesuprantamas ir nelogiškas.

Galime stebėtis ar net piktintis šiuo sėjėju. Bet atkreipkime dėmesį, ką apie jį sako Jėzus, aiškindamas mokiniams palyginimą. Jeigu sėkla – tai žodis apie Karalystę, vadinasi, Sėjėjas yra pats Jėzus, Dievo Sūnus, skelbiantis Gerąją Naująją. Kas kas, o Jis tikrai žino, ką, kada ir kaip reikia daryti, kad pasiektų tikslą. O Jo tikslas, Jo didžiausias troškimas, kaip Jis pats sakė – kad nepražūtų nė vienas, kuriuos Jam davė Tėvas.

Tik šis tikslas suteikia Sėjėjui drąsos ir jėgų beatodairiškai, neskaiciuojant nuostolių, negailint energijos plačiais mostais berti Žodžio sėklą. Jis dosniai dalija savo Žodį, kuris yra Gyvenimo ašis. Kiekvienam iš mūsų reikia to atveriančio akis, gydančio, guodžiančio, pakeliančio, gėrį nešančio Žodžio – kvietimo į bendrystę su Dievu. Tai yra taip nuostabu ir taip dieviška: Jėzus braunasi net ir ten, kur mes tikrai nė žiūrėti nepanorėtume – pačiose beviltiškiausiose situacijose, kur, atrodo, negalės prasikalti nė mažiausias gėrio daigelis. Tai parodo skirtumą tarp Dievo logikos ir žmogaus logikos...

Sėjėją palaiko tikrumas, kad Žodis, įšeinantis iš Jo širdies, nesugrįš pas Jį bergždžias, bet, kaip sako pranašas Izaijas, įvyklys, ko Jis trokšta. Sėjėjas žino, kad bus daug tokių grūdų, kurie atneš šimteriopą derlių. Normalus derlius būtų dešimt, dvidešimt, na, gal trisdešimt grūdų vienoje varpoje. Jėzus iš anksto džiaugiasi žmogui sunkiai įsivaizduojamu derliumi – tu, kurie priima Jį į savęs pažinimą gerai išpurtę dirvą, ir leidžia geram daigui užaugti. Žmonijos istorija turi būrius trisdešimteriopą, šešiasdešimteriopą ir šimteriopą vaisių subrandinusių žmonių; į šį būrį esame ir mes buriami.

Sėjėjo troškimas aiškus – kad kiekvienas Jį girdintis būtų gera dirva, duodanti gausų derlių. Kuo aš galiu prie to prisidėti? Visų pirma galiu linkėti sau ir visiems žmonėms tos Dievo malonės, būti gera dirva Jo gėrio sėklai. Galiu mokytis iš Sėjėjo būti panašus į Jį – dosnus Jo Meilės ir Gailestingumo žinios nešėjas savo aplinkoje. Tuo būdu įsitrauksiu į tą darbą, į kurį taip primygtinai visus kvietė pop. Pranciškus: „Išiekvokime save su atsidavimu, tačiau nepretenduokime matyti išorinių rezultatų. Žinokime tik tai, kad savęs dovanojimas yra būtinas. Išmokime pailsėti švelniame Tėvo glėbyje, dirbdami su kūrybingu ir dosniu atsidavimu. Ženkime pirmyn, darykime viską, ką galime, bet palikime Jo rūpesčiui mūsų pastangas padaryti vaisingas taip, kaip Jam norisi.“

Gyvenimo pilnatvė, arba - ★ mokėjimas būti mažu

Tokių negatyvių požymių yra ir daugiau:

- *gobšumo apraiškos;*
- *ilgi pokalbiai apie senatvę;*
- *atitikimų įvairioms ligoms ieškojimas ir pastovus "gydymasis";*
- *profo vystymo sustojimas – apsiribojama prablaškančia literatūra ir buku televizoriaus žiūrėjimu;*
- *sustiprinta globa savo suaugusiais vaikais, kišimasis į jų gyvenimą;*
- *jaunimo kritikavimas ir savo moralumo iškėlimas;*
- *bėgimas paskui jaunystę.*

Kaip pratęsti dvasinį augimą, jei sustojote šiame etape? Pirmiausia – išmokti džiaugtis tuo, kas jau yra gyvenime ir aiškiai suprasti, kad kiekvienas gyvenimo tarpsnis turi savo įdomias užduotis. Rasti laiko tam, ką labai norėjote padaryti, bet vis atidėliojote dėl svarbesnių darbų: mokykitės, rašykite, keliaukite, bendraukite su bendraminčiais, dalinkitės patirtimi.. Juk galite būti savimi tikruoju – ir tai nuostabu!

Sekantis dvasinio augimo tarpsnis – nuo 60 metų. Tai dvasinės išminties laikas, kai žmogus tampa jos turėtoju ir skleideju. J. Merfis šį laikotarpį pavadino auksiniu, nes jei žmogus teisingai vystosi, tai šis periodas turi būti ypač šviesus ir įdomus dėl sukauptos patirties ir išminties pritaikymo. Jis pastebėjo, kad dvasingi žmonės šiame amžiuje atlieka daug svarbių darbų bei atradimų. O L. Burbo klausė visų, kurie niurzgia, sulaukę tokio amžiaus: "kam tuomet mokomės visą gyvenimą – kad sukrioštume ir suvaikėtume? Nei! Mokomės tam, kad pritaikę sukauptas žinias, gyventume sveikai, pilnatvėje ir džiaugsme. Liūdesys dėl tokio amžiaus – tik neteisingo požiūrio pasekmė."

Šis laikotarpis – labai ryškus žmogaus dvasios atspindys: jei žmogus piktas, šaltas ir uždaras, tuomet šis periodas niūrus ir liūdnas. O jei teisingai augo dvasiškai visą savo gyvenimą – šiuo metu turės tiek šviesos savyje, kad jos užteks ir jam pačiam, ir aplinkiniams. Šio laikotarpio dvasinio nebrandumo požymiai:

- *pyktis, ateities baimė;*
- *pavydas jaunystei;*
- *neapykanta senatvei;*
- *polinkis į smerkimą ir notacijas;*
- *tuščiadvasiškumas.*

Tai savęs praradimo pasekmė, sukauptos, bet nesuvoktos klaidos, atramos savyje neturėjimas. Tuo tarpu šio garbaus laikotarpio užduotis – būti išminties ir meilės laidininku savo artimiems žmonėms ir visiems aplinkiniams. Kaip nesustoti šiame periode? Būti atviru, bendrauti, keliauti, kurti, judėti, skaityti – gyventi, pajusti amžiaus laisvę! Medžiai pasodinti, vaikai užauginti, namai pastatyti – dabar yra visos galimybės toliau kurti, tęsti mėgiamus darbus ir dalintis savo išmintimi.

Neskirstykime gyvenimo į įdomius ir neįdomius, vertingus ir nuobodžius periodus – kaip pavadinsime juos, taip ir gyvensime. Vertinga ir įdomi kiekviena gyvenimo akimirka. Kiekviename iš mūsų yra poreikis tobulėti ir auginti savo gražiausias žmogiškas savybes. Jos skleidžiasi pamažu – nuo paprastų iki sudėtingiausių. Kad jas išskleistume, turime nuolat augti dvasiškai – tuomet ir jausime gyvenimo pilnatvę.

Šv. Onos šventė Viršužiglyje

Liepos 26 d., sekmadienį, 13 val., Viršužiglio bažnyčioje, bus švenčiama Šv. Onos šventė. Tai Viršužiglio bažnyčios titulinė šventė.

Šlienavos bažnyčioje liepos 26 d., sekmadienio Eucharisija bus švenčiama tik 9 val.

Planuokime, ruošimės ir visi susirinkime Viršužiglyje į Šv. Onos šventę!

Viršužiglio bažnyčios apsitvarkymo talka

Ruošiantis Viršužiglio bažnyčios vardinei šventei, planuojame ir pasitvarkymą bažnyčioje. Visi, kurie turime jėgų ir noro, susirinkime pasitvarkymui liepos 22 d., trečiądienį, 18 val.

Dėkojame ir džiaugiamės, dirbame ir gyvename

Dėkojame visiems, kurie sekmadieniais ar patarnavimų metu ir savo aukomis prisidedate prie parapijos gyvavimo ir įvairių finansinių išlaidų: Šlienavos bažnyčios perstatymo darbų, atlygių tarnautojams, visų reikmenų ar paslaugų įsigijimo, kas yra reikalinga mums visiems. Mes vis turime pinigų... (P. S.: nors Viršužiglio bažnyčios kasa minusinė...) Ačiū Jums už tai!

Dėkojame visiems dirbantiems žmonėms, kurie 1,2 % GPM esate paskyrę savo bažnyčiai. Valstybinė mokesčių inspekcija mūsų bažnyčioms jau pervedė Jūsų paskirtą mokesčių dalį: Šlienavos bažnyčiai – 5311,90 eur., Viršužiglio bažnyčiai – 689,95 eur.

Ačiū Jums visiems!

MALDA ŠVENČIANT VILKAVIŠKIO VYSKUPIJOS 100-METĮ

Dieve, Amžių Valdove, visų malonių Šaltini, nuolankiai meldžiamės už visą mūsų vyskupijos šeimą: palaimink mūsų vyskupą, visus dvasininkus, pašvęstuosius ir pasauliečius, kad šventai darbuotumės Bažnyčioje ir pasaulyje.

Ugdyki mūsų parapijų bendruomenes, kad garbinimu, mokymu ir tarnavimu liudytume Tavo Sūnų Jėzų Kristų. Pripildyki visus tikinčiuosius – jaunus ir pagyvenusius, šeimas ir vienišus žmones – Šventąją Dvasia. Kiekvienas teatpažins dovanojamą pašaukimo kelią ir nuoširdžiai leisis juo vedamas. Švč. Mergelei Marijai ir šv.

Antanui Paduviečiui užtariant, visi Tavyje tesurasime tikėjimą, viltį ir meilę.

Vyskupijos jubiliejaus metai teikviepia mus dėkingai remtis praeitimi, entuziastingai gyventi dabartyje ir vilttingai žvelgti į ateitį. Prašome per Kristų, mūsų Viešpatį. Amen.

Šlienavos Švč. M. Marijos Apsilankymo parapija. Įm. kodas: 191289430,
Banko sąskaitos Nr.: LT367300010002243406.

Viršužiglio A. Panemunės parapijos filija. Įm. kodas: 192065766.

Banko sąskaitos Nr.: LT52401004100290040.

Tel.: 0 688 37142, el. paštas: rimas.pilypaitis@gmail.com. Šį leidinį paruošė kun. Rimas.